

lääbi finnitada, wõip omme laste nink parrandajide parrast rahholiko sõamega siist ilmast lahku; temma tijap, et keake neid ei wõi wälja-tõugata, kui nemma omma kontrahiti ausaste piddawa nink maja-hääd püüdwa targalikult hoita nink kaswatada.

Kui perre-mees sõowap, et se pu, mes temma aida istutap, nink se põld, mes temma palge heen harrip nink wäitap, nink se niit, mes temma puhhastap nink hoijap, temma lafsile nink laste lafsile suggu konnas, se ärra wiitko aiga, enge mingo pea omma mõisa-wannemba mannu pallemä, et, kui herra tahtmisege ütte-sünnip, temma temmaga jädawat rendi-kontrahiti ärra-tees. Nink se mees, ke neid-sinnatsid sõonnu timma-hawatse kalendri sisse om kirjutanu, tahhap henne-kottalt Jummalat pälelda, et kiik tallo-perre-mehhe targas saas ärra-tundina, et sel wiisil lige ennembide tallo-rahwa luggu nakkas häste kõrda-minnema. **C. v. N.**

Oppus tenimiseft nink tenija saisuseft.

Jummal annap egga-üttele innemisele kats andet ütten, minka innemine henda ilma pääl peap üllewän-piddama: tõine om aig, tõine om jüud. Kes neid karte hääd targaste prugip, se löwwap neide lääbi õnne ma pääl nink iggawest ello taiwan. Kel ihho- nink hengejüudo rääwuste om antu, et temma omma aiga wõip tullulikult pruiki, se olgo omma jüuwoga nink ajaga lähhembale abbis, kel paljo tööd, ent weidi jüudo nink aiga om, nink wõtko se eest tõise kääst palka. Kes palga eest omma jüudo nink aiga tõise hääs prugip, se tenip tõist nink om tenija-mees.

Ent mitma tenija-innemise ei tahha suggufe tenida, pandwa tenimist rassehes nink wiikawa omme leiwa-wannembid, keddi nemma peawa-orjama. Sääratse tenija raiskawa omma aiga ilm-asjanda ärra, nink ei püüwa muud, kui laiskust piddada nink

ümbre-hulku; nemma petwa wannembid, sest et nemma leppitu palka wõtwa, ent ei tahha leppitu aiga neide hääs kullutada.

Petja teep iks hennele essi kahjo; säratseft pettuseft tullep sis tenijale ka wimate hädda kätte. Innemine harrinep pea sedda teggema, nink päle temma lige ennambaste täkkip, nink kurja harjotusega ollet ni kui tõrwaga koon: sa-ei sa ennamb temmast wallale. Kui nüüd tenijainnemine mitto ajastaiga om harrinu henda tööst taggastikama ehk ilmasjanda aiga wiitma, egga-körd nurisema, kui tööd kätte antas, nink kiik ilma holeta nink murreta teggema, sis om pea kurri ammet kaen nink ei jä ennamb temmast mahha. Sedda kurja ammetit kannap temma üttest majast tõiste, nink tullep tal wimate essi maija pitta; kes sis löwwap temma laiskuseft, holetuseft, suitmuseft nink longimiseft surembat kahjo, kui essi? Essi peap temma sis poimama, mes temma om kälwõnu, essi kaudma hädda nink häppe, willitsust nink õnnetusst ello orsani, nink päle to ka weel Jummalat aujärje een se eest wastutama. Raege ümbre-zõri, sõbra, mitto tuhhande ellawa Jummalat tahtmist wasta muile innemisele waiwas, nink hullwa wäesusen nink häddan mõda ilma, üttes tunnistuses, et laiskus nink holetus nink mu kurri harjotus essi henda pettap.

Ni kui sul teggudeft tullep harjotus, ni tullep ka teggudeft hä ehk kurri nimmi. Sedda mõda, kuis sa ellat, sündimiseft omma furmani, sedda-mõda pannep ka ilm sulle nimme. So nimmi sadap sulle kittust ehk laitust, auwo ehk häppe, armo ehk wiikka. Ega-üttel, olgo kes taht, om kittuse ehk laituse nimmi; ka se lige wähhemba innemise päle kaewa tõiste innemiste silma, nink ilm tijap, kas temmast sünnis luggu pitta, wai ei sünni. Se nimme pärra antas sullasele ehk näütsikule palka,